

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

Ἡ κατὰ περιόδους μικρὰς ἢ μεγαλειτέρας ἐπανάληψις τῶν ἀπεργιῶν, τοῦ μέσου δηλαδή τῆς καταπίεσεως μιᾶς ομάδος ἐργατῶν κατὰ τῆς ὅλης κοινωνίας, εἶναι ἐφευρέσεις 2 ἢ 3 μόνον δεκαετηρίδων, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ὀλίγοι ἐπιβάλλουσι τὰς δικαίας ἀλλὰ συχνότερον τὰς πλέον ἀδίκους αὐτῶν ἀξιώσεις φαινομενικῶς κατὰ τοῦ ἐργοδότη, πράγματι δὲ κατὰ τοῦ συνόλου τῆς κοινωνίας, ἧς διακόπτουσι τὴν συγκοινωνίαν, τὴν κίνησιν, τὸν φωτισμὸν ἢ τὴν παραγωγὴν.

Οἱ πολλοὶ καὶ κυρίως ἡ μέση ἀστική τάξις ἣτις ἰδίᾳ ὑφίσταται τὰς συνεπιείας τῆς βίας ταύτης δυσχερῶς δύναται νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἄμυναν. Δι' αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κοινωνικὴ αὐτῆ πληγὴ δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι θὰ θεραπευθῆ συντόμως, φρονοῦμεν ὅτι, τὸ Κράτος θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ ριζικὰ τινὰ μέτρα προστασίας τῆς κοινωνίας ἔναντι τῶν αἰφνιδίων αὐτῶν ἐπιθέσεων ὠρισμένων τάξεων αἵτινες διαταράσσουσι τὴν κοινωνικὴν ζωὴν, ἰδιαίτερος ὅταν προέρχωνται ἀπὸ ἐκεῖνας τὰς ομάδας τὰς ἐχούσας εἰς χεῖρας τῶν τὴν συγκοινωνίαν, τὸν φωτισμὸν ἢ ὠρισμένας βιομηχανίας παραγούσας πρωτίστης ἀνάγκης προϊόντα (ὡς ἀλεύρων καὶ ἄρτου κλπ.) διὰ τὸν πολλὸν λαόν.

Ἐν ἐνδεδειγμένον μέτρον ἀλλαγῆς τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστώτος ἀπὸ τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, θὰ ἦτο ἢ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν, τὴν «προλεταριακὴν πατρίδα» ἢ ἡ ἐκτόπισις τῶν εἰς μίαν τῶν ἐρημονήσων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους—ὅσον δήποτε καὶ ἂν εἶναι μικρὰ τοὺς χωρεῖ—ὅπου νὰ ζήσωσι κατὰ Μάοξ καὶ Λένιν.

Ἄλλὰ εἰ ἀποτελεσματικώτερον θὰ ἦτο ἐὰν κατὰ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν ἐξελαιδεύοντο οἱ ἄνδρες τῶν βιομηχανικῶν κέντρων εἰς ὠρισμένα ἐπαγγέλματα εἰς τρόπον ὥστε καὶ ὡς στρατιῶται καὶ ὡς πολῖται νὰ ἦσαν διαθέσιμοι κατὰ τῶν κομμουνιστικῶν ἐκβιασμῶν.

ΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΜΕΝΑΙ ΑΡΜΟΛΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Παλαιόθεν ὑπάρχει ποιὰ τῆς δυσαρμονία εἰς τὰς ἁρμοδιότητας τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν σχέσει μὲ τὰ βιομηχανικὰ ζητήματα. Ἡ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ πρώτου ἔχει ἤδη ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς ἀρκετὰ ζητήματα τῆς βιομηχανίας, ἅτινα ἔπρεπε νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὸ εἰδικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Παρ' ὅλα ταῦτα κατηγόρησθαι ὑπὸ τοῦ τμήματος μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων σχέδιον νόμον, (οὗτινος ὅμως ἔπρεπε νὰ εἶχε λάβει γνώσιν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλονται πλείσται πολὺπλοκοὶ καὶ βαρεῖαι ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς βιομηχάνους καὶ ζητοῦνται

παρ' αὐτῶν τὰ οικονομικὰ στοιχεῖα τῶν ἐπιχειρήσεών των, ἅτινα ὅμως δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος νὰ κοινοποιῦνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας. Ἀδυσίατικως φρονοῦμεν ὅτι τὰ καθαρῶς βιομηχανικὰ ζητήματα πρέπει νὰ περιέλθουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ τμήματος βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ συμπληρούμενον, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸν ἕνα καὶ μόνον ἀνυλῆπτορα τῶν βιομηχανῶν. Οἱ βιομηχάνοι πρέπει νὰ προβοῦν πρὸς τοῦτο εἰς τὰς σχετικὰς ἐνεργείας.

Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καλὸν εἶναι περιοριζόμενον εἰς τὰ ἐκ τοῦ τίτλου του ἀπορρέοντα δικαιώματα νὰ ἀρήσῃ τὰ ἀφορῶντα τὴν βιομηχανίαν ζητήματα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ ἀναλάβῃ δὲ ὡς κύριον καὶ οὐχὶ δευτερευόν ἐργον τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων καὶ νὰ ἐπιστήσῃ περισσότερον τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς χορηγούμενας ἀδείας ὁδηγῶν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι κατὰ μέγα μέρος εἶναι ὑπεύθυνον τῶν συμβαινόντων αὐτοκινητικῶν δυστυχημάτων καὶ ὅτι ὑπάρχουν ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων μονόφθαλμοι, ψυχοπαθεῖς, νευρασθενεῖς καὶ παραλυτικοὶ περισσότεροι ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Τέλος τὸ ἀκατάριστον τῶν πλείστων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων καὶ πολλὰκις ἢ ἀκαταλληλότης τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑλικῶ ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ ἠθικὴν αὐτουργίαν τοῦ τμήματος μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τὰ συμβαινόντα δυστυχήματα.

Τὸ πεδίον δὲ ἐν γένει τῆς δράσεως τοῦ ὁποῖον ἀπομένει εἰς τὸ τμήμα μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῶν καθαρῶς βιομηχανικῶν ζητημάτων εἰς τὸ τμήμα βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας, εἶναι τόσον εὐρὺ, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ἐπεμβάσεως αὐτοῦ εἰς τὰ τῆς βιομηχανίας.

ΟΛΙΓΗΝ ΑΙΛΩ, ΚΥΡΙΟΙ ΜΕΤΑΠΡΑΤΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Εἰς τὰ κράτη τὰ σεβόμενα ἐναντί, οἱ πολέμοι τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας θεωροῦνται ἀπὸ τὴν κοινὴν συνείδησιν λογικώτατα ἢ ἀνισόροποι ἢ ἰδιοτελεῖς. Καὶ ἐπειδὴ ἐν Ἑλλάδι εἴμεθα ἐν τινι μέτρῳ πολιτισμένοι, ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἀγὼν μερικῶν ἀτόμων ἐπιδιωκόντων ξένα συμφέροντα, θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ὑποδοχῆς.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων ἀκατάροητον πολεμικὴν ἐνῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναλογίζονται τίποτε πέραν τοῦ ἰδίου αὐτῶν συμφέροντος. Ἄν ἡ Ἐταιρία Λιπασμάτων εἶναι μία ἐθνικὴ βιομηχανία, προσφέρουσα ἐξήχοντα ἑκατομμύρια ἐτησίως μόνον εἰς μισθοὺς ἐργατικῶν καὶ συντελοῦσα κάλλιον παντὸς ἄλλου εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας, δὲν λαμβάνεται τοῦτο ὑπ' ὄψιν. Ὁ πρώτος τυχὸν λιπασματέμπορος προχειρίζεται εἰς «εἰδικόν», προπαγανδίζει τὴν δυσμενείαν κατὰ τῆς ἐταιρίας καὶ ἐπιδιώκει ἄλλότρια συμφέροντα διὰ παντὸς τρόπον. Καὶ ὅμως εἰς ἄλλα κράτη παρόμοιαι ἐταιρίαι ἀποτελοῦσιν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν καὶ προστατεύονται παντοιοτρόπως. Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ πρωτεργάται των ποτίζονται μὲ τὴν μικρίαν τῆς ἀγνωμοσύνης καὶ ἐργάζονται ἐν μέσῳ μυρίων ἀντιδράσεων, σκευωρῶν καὶ συσκοφαντιῶν, ὑφιστάμενοι ἀδίκους καὶ ἀρεπεῖς ἐπιθέσεις.